

LIBER OCTAVVS.

333

titia percipi posset: tāta erat magnificentia apud opu-
lentiores, cupiditas apud humiliores. Cū omnes regio-
nes Galliae Togatae Caesar percurriisset, summa celerita-
te ad exercitum Nemetocernā redijt, legionibusq; ex
omnibus hybernis ad fines Treuirorum euocatis, eō
profectus est, ibiq; exercitū lustravit. T. Labienū Gal-
liae Togatae praefecit, quō maiore cōmendatione conci-
liaretur ad consulatus petitionē. Ipse tantum itinere
faciebat, quā um satis esse ad mutationem locorū, pro-
pter salubritatem existimabat. Ibi quanquā crebrō au-
diebat Labienum ab inimicis suis sollicitari, certiorq;
siebat, id agi paucorum consilijs, ut interposita sena-
tus autoritate, aliqua parte exercitus spoliaretur: ta-
men neq; de Labieno credidit quicquā, neq; contra se-
natus autoritatē, ut aliquid faceret, potuit adduci. Iudi-
cabat enim liberis sentētijs patrum conscriptorū cau-
sam suam facile obtineri. Nam C. Curio tribunus ple-
bis quum Caesaris causam dignitatēq; defendendam
suscepisset, sepe erat senatui pollicitus, si quem timor
armorum Caesaris lederet, & quoniā Pompeij domi-
natio, atq; arma non minimū terrorem foro inferret,
discederet uterq; ab armis, exercitusq; dimitteret, fore
eo facto liberam, & sui iuris ciuitatem. Neq; hoc tan-
tum pollicitus est, sed etiam per se discessionem facere
coepit, quod ne fieret consules, amiciq; Pompeij iusse-
runt: atq; ita rem moderādo, discesserunt. Magnū hoc
testimonium senatus erat uniuersi, cōueniensq; supe-
riori